

Nissemysteriet

Det er vist meget almindeligt, at man rundt på arbejdspladser og skoler aftaler at være hinandens nisser i december måned. En hemmelig lodtrækning fordeler opgaverne, og så går det ellers løs på forskellig vis. Den slags julelege har jeg aldrig haft anledning til at deltage i og aldrig ofret en tanke.

Men det ændrede sig en dag i slutningen af november, da der ud af min postkasse hang noget med en pind og et stykke stof. Det drejede sig om et lille vægophæng med en julemand og påtrykt ønsket om god jul. Mærkeligt – men heller ikke mere end det. Der var andre opgaver, som trængte sig på, så jeg tænkte ikke mere over opdagelsen, før der lidt senere på dagen strittede noget rødt ud af postkassen. I aftenmørket troede jeg først, det var en rød hue og trak lidt i den. Så opdagede jeg, at det var en lille nissemand med træskostøvlerne klemt fast i brevsprækken. Jeg fik ham hurtigt sat på fri fod, men halsen var brækket! Måske havde jeg været lidt for hårdhændet? Under obduktionen bemærkede jeg to ting: Gennem hullet ved den brækkede hals kunne jeg se, at nissen var helt uden indhold. Det undrer mig ikke. Dernæst kunne det fastslås, at den havde dårlige manerer, for der var efterladt nogle grovvalsedede havregryn i skægget. Antagelig fra nissens sidste måltid.

lagttagelserne skulle vise sig at være vigtige, for en god uges tid senere lå der en portion grovvalsedede havregryn foran postkassen. Måske var det den portion, nissen ikke havde fået spist op?

Jeg spurgte alle og enhver, om de mon kendte noget til nissemysteriet, men de rystede bare på hovedet. Indimellem anede jeg lige et medfølelse blik: nu rabler det for ham! Men kun få dage senere tog udviklingen en ny drejning, da jeg oppe i et træ ved postkassen fik øje på den nydeligste nisse. Der var lidt støvregn i luften, så jeg tog straks nissen med ind i varmen. Selv om den smilede konstant, var den ikke til at slå et ord af.

Et par dage senere kom jeg hjem og fandt en stofpose med påsyet tekst: "Juleposten". Nede i posen lå der en dåse lakridskonfekt. Se, det var jo meget fornemt, og få minutter senere skrev mine naboer i en sms, at de havde lagt lakridskonfekt i en pose til mig. Det forklarede jo alt. Troede jeg. Men det viste sig, at naboerne havde lagt lakridskonfekten i den pose, som jeg havde hængt op. Og jeg havde jo ikke ophængt nogen pose. Altså havde nissen endnu en gang været på spil!

To dage senere hang der en lille, grå nisse på bagruden af min bil, og i træet, hvor jeg nogle dage inden havde fundet den tavse, smilende nisse, hang der nu et lille metalhjerter med et hvidt bemalet felt på bagsiden. Malingen kunne med lidt tålmodighed skrubes væk, men det eneste resultat blev en let øm tommelfingernegl. Stadig intet spor!

Sidste gang, jeg hørte fra nissen, stod der pludselig en lille lerfigur på fliserne – endnu en gang lige ved postkassen. Motivet var en nisse og et grantræ, og denne gang var der et mere konkret spor. Bagpå stod der nemlig "2. Lærke 07". Kunne det være Lærkes resultat af 2. klasses billedkunsttime en gang i 2007? Men hvem er Lærke? Var det vej- eller vildledning?

Et par gange har jeg brugt nissens egen pose til at hænge lidt slik ud til den. Endda med et skilt på: "Til Nissen". Men enten har den en stærk karakter, eller også kan den ikke læse. Måske spiser den kun grovvalsedede havregryn?

Jeg må ærligt indrømme, at selv om nissen har behandlet mig pænt, har jeg alligevel været lidt nervøs en gang imellem. Mit blik er nærmest blevet undersøgende, hver gang jeg kommer hjem. Står nissen mon og gemmer sig i mørket, når jeg sætter min cykel ind? Er det den, jeg kan høre udenfor – eller er det bare nogle grene?

En dag havde mine naboer også fået en nisse. Men den er helt anderledes meddelsom. Den skriver breve med usynligt blæk og kalder sig skibsnissen. Der er altså tale om to nisser eller i hvert fald to helt forskellige strategier.

Måske har nissen bare taget fejl af adressen? Alle de mystiske hændelser er måske tiltænkt en anden? Eller også har nissen blot ønsket at give mig stof til en underfundig juleklumme? Jeg vælger at tro det sidste, og nu er klummen skrevet.

Glædelig jul!